

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อร. ๑๗๒/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อร. ๑๕๒/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๒ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายศิริชัย รอดเทศ

ผู้ฟ้องคดี

{ นายอำเภอเมืองพิษณุโลก

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองพิษณุโลก คดีหมายเลขดำที่ ๘๒/๒๕๖๐
หมายเลขแดงที่ ๖๒/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง โดยอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย กรณีนำรถยนต์ส่วนตัวไปเติมน้ำมันและใช้ใบสั่งซื้อขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง อันเป็นพฤติกรรมในทางทุจริต ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก ที่ได้มีการไต่สวนไว้แล้ว มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งการมีคำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น รวมทั้งมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมและเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ กล่าวคือ

ในการ...

ในการดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดี โดยประธานกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวได้มีหนังสือ ที่ พล ๐๐๒๓.๖/๖๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีไปพบเพื่อให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสอบสวน ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ไปพบและให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวแล้ว หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีก็มิได้รับแจ้งผลการพิจารณาใดๆ อีก ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีในกรณีเดียวกันกับกรณีที่เคยดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดีไปแล้ว โดยคำสั่งดังกล่าวมิได้ระบุถึงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนหรือยกเลิกคำสั่งเดิมแต่อย่างใด ต่อมา ประธานกรรมการสอบสวนตามคำสั่งฉบับใหม่ได้มีหนังสือ ที่ พล ๐๐๒๓.๖/๖๗๔ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาให้แก่ผู้ฟ้องคดี จากนั้น เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีได้ไปพบและให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งมีกรรมการทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีเพียง ๒ คน เท่านั้น คือ นายทองเต็ม กันแดง ท้องถิ่นอำเภอเมืองพิษณุโลก และนางสำเร็จ อยู่นิม ผู้ช่วยเลขานุการ อีกทั้งขณะทำการสอบสวนยังยินยอมให้ลูกจ้างหญิงที่ทำงานอยู่ในห้องฟังการสอบสวนผู้ฟ้องคดี และมีข้าราชการ พนักงานทั้งของอำเภอเมืองพิษณุโลกและของท้องถิ่นอื่นเข้ามาติดต่อราชการ และรับส่งหนังสือราชการด้วย

ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำการทุจริตตามที่กล่าวอ้าง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจในการสั่งจ่ายน้ำมันในนามขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๖๐๓ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ มิให้มีการเบิกจ่ายน้ำมันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของบุคคลคนเดียวหรืออยู่ในอำนาจของผู้บริหารเพื่อป้องกันการทุจริต โดยให้หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเป็นผู้ลงนามในใบสั่งจ่ายน้ำมันที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เป็นผู้จัดหาให้ ซึ่งกรณีที่ยังไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับประเภท ราคา และปริมาณน้ำมัน ให้หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุฯ ส่งมอบใบสั่งจ่ายน้ำมันส่วนหนึ่งให้แก่หน่วยงานผู้จัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงหรือพนักงานขับรถ เขียนข้อความในบันทึกรายการขายที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ออกให้ว่า ได้รับมอบน้ำมันเชื้อเพลิงตามรายการข้างต้นไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว หรือข้อความทำนองเดียวกัน พร้อมทั้งลงชื่อกำกับและให้ส่งเอกสารดังกล่าวให้หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อเก็บรักษาเป็นหลักฐานไว้ร่วมกับใบสั่งจ่ายน้ำมันที่เหลือ โดยให้ถือว่าเอกสารดังกล่าวเป็นหลักฐานการตรวจรับพัสดุ และในการตรวจรับน้ำมันยังต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุจำนวน ๓ คน ตามระเบียบดังกล่าว ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจกระทำการทุจริตนำน้ำมันเชื้อเพลิงไปใช้เป็นการส่วนตัวได้โดยลำพังเพียงผู้เดียว แต่ต้องมีเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ทั้งกองคลัง

/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่พัสดุ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ พนักงานขับรถ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล แต่ในกรณีกล่าวหาดังกล่าวเป็นการซื้อในนามส่วนตัวของผู้ฟ้องคดี แต่เป็นเพราะความสับสนและความเข้าใจผิดของห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล และเจ้าหน้าที่ในส่วนกองคลังในการวางบิลน้ำมัน โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล นำบิลน้ำมันส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีไปวางเพื่อเบิกเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ซึ่งเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองตรวจสอบแล้วเห็นว่า เล่มที่ของบิลไม่ใช่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง จึงส่งคืนให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล โดยผู้ฟ้องคดียังไม่เคยเห็นบิลชุดดังกล่าว แต่ได้รับแจ้งจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ว่านายอุทัย เขียวหาย เป็นผู้ไปรับบิลดังกล่าวมาจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ผู้ฟ้องคดีเพิ่งเห็นบิลน้ำมันจากที่คณะกรรมการสอบสวนนำมาให้ดู ส่วนตราประทับชื่อองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองที่ปรากฏในบิลดังกล่าวนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้ประทับตราแต่อย่างใด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่มีตราประทับดังกล่าว และไม่ได้เป็นผู้เก็บรักษาตราของนายอุทัยน่าจะเป็นผู้ประทับตราในบิลน้ำมันแล้วนำไปร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก เพื่อกลับแก้งผู้ฟ้องคดีให้ถูกถอดถอนพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ซึ่งหากให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งมีผลใช้บังคับต่อไป จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดียากเกินเยียวยาแก้ไข และทำให้ราษฎรตำบลดอนทองต้องได้รับความเดือดร้อนไม่ได้รับเงินสวัสดิการของรัฐเพื่อการดำรงชีพที่ต้องเบิกจ่ายทุกวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน ตลอดจนการดำเนินโครงการเกี่ยวกับการบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองอาจล่าช้าออกไป หรือต้องยกเลิกแล้วเริ่มต้นกระบวนการใหม่ เนื่องจากไม่มีผู้บริหารดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง

๒. ให้มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองไว้ก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า สืบเนื่องจากจังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือ ลับ ที่ พล ๐๐๒๓๔/๔๐๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก ได้รับคำกล่าวหาผู้ฟ้องคดีฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีนำรถยนต์ส่วนตัวไปเติมน้ำมันเชื้อเพลิงและใช้ใบสั่งซื้อน้ำมันขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง เหตุเกิดประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗

/จึงส่งเรื่อง...

จึงส่งเรื่องให้อำเภอเมืองพิษณุโลกในฐานะผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดี โดยคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและรายงานผลการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ให้มีการนำรถยนต์ส่วนตัวหลายคันไปเติมน้ำมันเชื้อเพลิงกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล หลายครั้ง โดยมีเจตนาที่จะใช้ในงบประมาณจัดซื้อน้ำมัน (ภัยแล้ง) พฤติการณ์ดังกล่าวจึงถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งสอดคล้องกับผลการแสวงหาข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก เห็นควรเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกพิจารณาว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่งหรือไม่ ต่อมา จังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ พล ๐๐๒๓.๔/๔๖๘ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งว่า การสอบสวนเกี่ยวกับพฤติกรรมในทางทุจริตของผู้ฟ้องคดีเป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอเมืองพิษณุโลก ตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายกำหนดให้คำวินิจฉัยของนายอำเภอเป็นที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาความเห็นของจังหวัดพิษณุโลกและเอกสารการสอบสวนแล้วเห็นว่า คำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ที่ได้รับปริญญาทางกฎหมาย และปฏิบัติไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๔ เนื่องจากใช้เวลาในการสอบสวนเป็นเวลา ๓๑๙ วัน และไม่ได้ขอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่อผู้มีคำสั่งแต่งตั้งการลงมติมีการสอบสวนลงชื่อในรายงานผลการสอบสวนเพียง ๒ คน ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๑๕ ของระเบียบดังกล่าว และการแจ้งข้อกล่าวหาผู้ฟ้องคดีไม่เพียงพอ เนื่องจากไม่ได้มอบสำเนาใบสั่งซื้อน้ำมันให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจสอบเพื่อโต้แย้ง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดี โดยประธานกรรมการสอบสวนรับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ แต่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่ผู้สั่งแต่งตั้งกำหนด จึงขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ขอขยายเวลา ๓๐ วัน ถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ขอขยายเวลา ๓๐ วัน ถึงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ รวม ๖๐ วัน ซึ่งอำเภอเมืองพิษณุโลกได้ส่งคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ฟ้องคดีรับทราบแล้ว โดยผู้ฟ้องคดีไม่คัดค้านการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณา

/แล้วเห็นว่า...

แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ในกรณีการออกไปสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับตนเองและผู้อื่นจริง ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก ที่ได้มีการไต่สวนไว้แล้ว การมีพฤติกรรมดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ฟ้องคดีจึงต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาวินิจฉัยสำนวนการสอบสวน เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แล้วเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน จึงมีคำสั่งอำเภอมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง

ในการดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดี นั้น คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอำเภอมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้ให้ความเป็นธรรมและให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยผู้ฟ้องคดีได้มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน รวม ๒ ครั้ง คือ ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ซึ่งในครั้งแรกผู้ฟ้องคดีได้จัดเตรียมเอกสารมาประกอบคำให้การด้วย และในวันที่ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน มีคณะกรรมการสอบสวนปฏิบัติหน้าที่ครบทั้งห้าคน และมีผู้ช่วยเลขานุการอีก ๑ คน ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้โต้แย้งใดๆ เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และการแจ้งข้อกล่าวหา ส่วนสถานที่ดำเนินการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีและผู้เกี่ยวข้องได้ใช้ห้องของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอมืองพิษณุโลก ชั้น ๒ ที่ว่าการอำเภอมืองพิษณุโลก ซึ่งเป็นห้องกระจกติดตั้งเครื่องปรับอากาศ มีม่านกัน โดยประตูห้องทำงานจะปิดตลอดเวลา ระหว่างดำเนินการสอบสวนจะไม่อนุญาตให้ผู้มาติดต่อราชการเข้ามาในห้องสอบสวน จะมีเพียงนางสำเร็จ อยู่นิ่ม ผู้ช่วยเลขานุการ เดินออกไปทำความเข้าใจกับผู้มาติดต่อราชการ ซึ่งก็ไม่ค่อยมีผู้มาติดต่อราชการ โดยส่วนใหญ่จะมีมารับหนังสือราชการที่ส่งถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใส่ไว้ในตู้รับเอกสารหน้าห้องสอบสวน ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การใช้ใบสั่งซื้อน้ำมันกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เป็นการสั่งซื้อในนามส่วนตัวและได้ชำระค่าน้ำมันเชื้อเพลิงไปแล้ว นั้น ขัดกับพยานเอกสารและพยานบุคคลสำคัญ คือ นางสาวโกสม อังศุไพศาล หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ที่ให้การไว้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. จังหวัดพิษณุโลก ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้ให้บริการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงให้องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง โดยได้ทำข้อตกลงซื้อขายน้ำมันเชื้อเพลิงแบบสิ้นเชื่อ น้ำมันเชื้อเพลิง โดยในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้บริการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง

/ซึ่งกรณี...

ซึ่งกรณีภัยแล้งขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ส่งจ่ายพร้อมประทับตรา องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง โดยมีการสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงรวม ๑๕ ครั้ง ส่วนผู้ฟ้องคดี ให้การ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ว่า ใบสั่งซื้อน้ำมันที่ผู้ฟ้องคดีใช้สั่งซื้อน้ำมันเป็นบิลเก่า ที่ยกเลิกภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองแล้วนำมาให้ตนใช้ แต่เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ให้การว่า ใบสั่งซื้อน้ำมันที่ตนเองลงนามในใบสั่งซื้อ ตนเองมิได้เป็นผู้ประทับตรา ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีมีเจตนาที่จะสั่งซื้อน้ำมันในนามส่วนตัว หรือเพื่อคุณประโยชน์ประชาชนในตำบลดอนทอง หรือใช้ในธุรกิจครอบครัว แต่ก็ได้เขียนคำว่าใช้ส่วนตัว หรือมิได้ขีดคร่อมข้อความคำว่า “ภัยแล้ง” ออก หรือขอใบสั่งซื้อน้ำมันซึ่งเป็นเล่มใหม่ที่ยังมิได้ มีการใช้หรือประทับตราหรือมีข้อความใดๆ ที่ไม่ต้องการ อันเป็นการแสดงให้เห็นความสุจริตใจ ของตนแต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษายกฟ้อง

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดี มีคำสั่งอำเภอมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดี กรณีผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่า เมื่อประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง อำเภอมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ โดยนารถยนต์ส่วนตัว ไปเติมน้ำมันและใช้ใบสั่งซื้อน้ำมันขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง เมื่อดำเนินการสอบสวน แล้วเสร็จ ความปรากฏแก่ผู้ถูกฟ้องคดีว่า คณะกรรมการสอบสวนชุดดังกล่าวไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง นิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาตรีทางกฎหมาย และได้ใช้ระยะเวลาในการสอบสวนจำนวน ๓๑๙ วัน โดยไม่ได้ขอขยายเวลาการสอบสวน ประกอบกับมีกรรมการลงลายมือชื่อในรายงานผลการสอบสวน เพียง ๒ คน ซึ่งไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการ ผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๗ วรรคสี่ ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๑ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งอำเภอมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ ซึ่งแม้คำสั่งดังกล่าวจะมีได้ระบุนผลให้เป็นการยกเลิกคำสั่ง อำเภอมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ไว้โดยชัดแจ้ง แต่ย่อมถือว่าคำสั่ง ดังกล่าวถูกยกเลิกไปโดยปริยาย การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอำเภอมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดี ได้นำผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวมาเป็นข้อเท็จจริง ในการพิจารณาแล้วมีคำสั่งอำเภอมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้นำ ผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอำเภอมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ มาเป็นฐานในการพิจารณาออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองแต่อย่างใด

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กรรมการสอบสวนได้ยินยอมให้บุคคลอื่นที่ทำงาน
อยู่ในห้องฟังการสอบสวนผู้ฟ้องคดี และระหว่างการสอบสวนปรากฏว่ามีข้าราชการ พนักงาน
ของอำเภอเมืองพิษณุโลกและของท้องถิ่นอื่นเข้ามาติดต่อราชการและรับส่งหนังสือราชการด้วย นั้น
เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลกที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐
ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้ใช้ห้องสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองพิษณุโลก เป็นสถานที่
ทำการสอบสวน ซึ่งเมื่อพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนแล้วปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวน
ได้ดำเนินการสอบสวนในห้องทำงานของสำนักงานท้องถิ่นอำเภอเมืองพิษณุโลก ซึ่งห้องดังกล่าว
มีลักษณะเป็นห้องกระจกมีม่านกัน มีประตูเปิดปิด มีโต๊ะทำงานของเจ้าหน้าที่อยู่ด้วย ส่วนผู้รับ
หนังสือราชการอยู่ด้านหน้านอกของห้องสอบสวน แม้กรรมการจะมีได้ดำเนินการสอบสวน
ในห้องที่จัดไว้เป็นการเฉพาะ และอาจมีบุคคลที่มีได้เป็นกรรมการสอบสวนสามารถเข้าออกห้อง
ที่ดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดีได้ก็ตาม แต่กรณีดังกล่าวเป็นเพียงความไม่เหมาะสมของการเลือกใช้
สถานที่สอบสวน ซึ่งมีได้เป็นข้อบกพร่องในสาระสำคัญอันมีสภาพร้ายแรงที่จะทำให้การสอบสวน
เสียไปแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หลังจากได้มีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙
ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการสอบสวนใช้ระยะเวลาสอบสวนเกิน ๑๒๐ วัน โดยไม่ได้
ขอขยายระยะเวลาสอบสวนต่อผู้มีอำนาจ นั้น ประธานคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง
อำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้ทราบคำสั่งแต่งตั้ง
เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ และรายงานผลการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๑
เมษายน ๒๕๖๐ โดยใช้ระยะเวลาสอบสวนทั้งสิ้น ๙๘ วัน จึงมิได้เกินกว่า ๑๒๐ วัน ตามที่
ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง

มีปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการทุจริต โดยนำรถยนต์ที่มีใช่
เป็นของราชการหรือยินยอมให้บุคคลอื่นนำรถยนต์ที่มีใช่ของราชการไปเติมน้ำมัน
โดยใช้ใบสั่งซื้อขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองหรือไม่ และทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติ
หรือมีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และต้องพ้นจากตำแหน่ง
ตามมาตรา ๖๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือไม่
เมื่อพิจารณาใบสั่งซื้อน้ำมันกรณีภัยแล้งขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองจากห้างหุ้นส่วนจำกัด
ศรีสุธาไพศาล ระหว่างวันที่ ๒ มิถุนายน ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑๕ ครั้ง
ปรากฏว่า ใบสั่งซื้อน้ำมันกรณีภัยแล้งขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง จะมีผู้ฟ้องคดี
ในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเป็นผู้สั่งจ่ายพร้อมด้วยตราประทับขององค์การ
บริหารส่วนตำบลดอนทอง และมีข้อความระบุว่า “โปรดจ่ายของตามรายการนี้บัญชีของภัยแล้ง
ของ อบต.ดอนทอง” โดยใบสั่งซื้อน้ำมันดังกล่าวเป็นใบสั่งซื้อเพื่อเติมแก๊สรถยนต์บรรทุกน้ำ

/ขององค์การ...

ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง หมายเลขทะเบียน ๘๑-๓๗๘๒ จำนวน ๒ ครั้ง คือ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๒ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ และใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๔ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่วนใบสั่งซื้อฉบับอื่นจำนวน ๑๓ ฉบับ เป็นการสั่งซื้อเพื่อเติมน้ำมันแก่รถยนต์ของบุคคลอื่นซึ่งมิใช่รถบรรทุกน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง โดยใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๗ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ (ปรากฏลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับน้ำมัน) และใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๒ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กบ ๓๘๐ ของนางศิวภรณ์ รอดเทศ มารดาของผู้ฟ้องคดี ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๑ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ เติมให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กฉ ๖๓๐๑ พล ของนายนเรศ อัมทับ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๓ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กบ ๑๗๙๙ พล ของนางสาวนพรัตน์ มณีวรรณ (ปรากฏลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับน้ำมัน) ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๔ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กง ๑๐๗๕ กทม ของนางสาวสุทธิพร สุทธิกุลเวชย์ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน บท ๒๘๖๒ อด ของสิบตรี อนันต์ วอนเจียม ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กบ ๙๙๖๒ พล ของนางนฐศวรรณ เพ็ชรประเสริฐ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๓ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน บม ๖๒๙๙ พล ของนางนฐศวรรณ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๔ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน วพ ๕๖๐๘ กทม ของนางชนิศา บุญยปรีดี ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กท ๙๗๓๗ พล ของนายยศยงค์ จิระศิริ และใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๐ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่ระบุหมายเลขทะเบียนรถ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีที่นำใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลงนามสั่งจ่าย ระบุอย่างชัดแจ้งว่า “ภัยแล้งของ อบต.ดอนทอง” ไปเติมน้ำมันรถมารดาของผู้ฟ้องคดีหรือรู้เห็นยินยอมให้บุคคลอื่นนำใบสั่งซื้อน้ำมันของราชการไปเติมน้ำมันรถยนต์ส่วนตัวเป็นจำนวนถึง ๑๓ ครั้ง ย่อมแสดงให้เห็นเจตนาของผู้ฟ้องคดีที่ประสงค์จะใช้ใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล ซึ่งเป็นไปได้ยากที่จะเป็นการกระทำด้วยความเข้าใจผิด และหากผู้ฟ้องคดีตกลงขอใช้บริการแบบสินเชื่อน้ำมันเชื้อเพลิงกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ตามที่กล่าวอ้างจริง ย่อมไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะระบุข้อความในใบสั่งซื้อว่า “ภัยแล้ง อบต.ดอนทอง” และห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ย่อมไม่นำใบสั่งซื้อ

/มาเรียกเก็บ...

มาเรียกเก็บเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ไม่มีอำนาจในการสั่งจ่าย ใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง แต่พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี ที่ลงนามใบสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงกรณีภัยแล้ง และได้มีบุคคลนำรถยนต์ของทางราชการ และรถยนต์ส่วนบุคคลมาเติมน้ำมันที่สถานีบริการน้ำมันของห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล โดยใช้ใบสั่งซื้อลักษณะเดียวกัน จึงเป็นการแอบอ้างใช้ใบสั่งซื้อน้ำมันของราชการเพื่อประโยชน์ ส่วนบุคคล การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งเป็นการทุจริต แม้ภายหลังผู้ฟ้องคดีจะนำเงินไปชำระค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ให้แก่ผู้ขาย ก็เป็นเพราะเหตุที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้ส่งใบแจ้งหนี้ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง กรณีภัยแล้งเพื่อขอเรียกเก็บเงิน แต่เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ไม่สามารถ ดำเนินการเบิกจ่ายเงินจากงบประมาณของราชการให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องนำเงินไปชำระค่าน้ำมันกรณีภัยแล้งเอง ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีนำเงินไปชำระ ค่าน้ำมันดังกล่าวไม่ได้ทำให้ความผิดที่สำเร็จแล้วกลับมาถูกต้องแต่อย่างใด เมื่อได้วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีพฤติกรรมทางทุจริต ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามดำรงตำแหน่งนายกองค์การ บริหารส่วนตำบลและต้องพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๕๘/๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วย กฎหมายแล้ว ส่วนข้ออ้างอื่นๆ ของคู่กรณี ไม่จำต้องวินิจฉัย เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเหตุว่าในการสอบสวนผู้ฟ้องคดีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในเรื่องเดียวกัน ๒ คำสั่ง คือ คำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า มีเหตุจำเป็นหรือสมควรต้องเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน อย่างไร ประกอบกับตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ มิได้จัดให้มีเหตุผล ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา และข้อสนับสนุน ในการใช้ดุลพินิจในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่ง คำสั่งดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามข้อ ๑๑ ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขาธิการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ และมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๗

/นอกจากนั้น...

นอกจากนั้น กระบวนการสอบสวนผู้ฟ้องคดีไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น กล่าวคือ คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ละเลยไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขาธิการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๔ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยไม่แจ้งสิทธิในการนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการสอบสวนให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เนื่องจากการสอบสวนเพื่อถอดถอนผู้ฟ้องคดีให้พ้นจากตำแหน่งนั้น เป็นคดีปกครองเกี่ยวเนื่องกับคดีแพ่งและคดีอาญา ซึ่งมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ซับซ้อน การที่ไม่มีทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการสอบสวน ทำให้ผู้ฟ้องคดีหลงประเด็น การต่อสู้แก้ข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนทั้งสองชุดจึงต้องแจ้งสิทธิดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เพื่อทนายความจะได้แนะนำผู้ฟ้องคดีให้คัดค้านพยานเอกสาร หรือพยานบุคคล รวมทั้งแนะนำมิให้รับสารภาพตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนทั้งสองชุดไม่แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งเป็นหนังสือด้วยว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ หรือแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี พร้อมทั้งพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

ในการสอบสวนผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนได้ยินยอมให้บุคคลอื่นเข้าฟังการสอบสวน ซึ่งบุคคลดังกล่าวเป็นลูกจ้างหญิงที่ทำงานประจำอยู่ในห้องทำงานของท้องถิ่นอำเภอเมืองพิษณุโลก รวมทั้งในขณะสอบสวนผู้ฟ้องคดีได้มีข้าราชการ พนักงานของอำเภอเมืองพิษณุโลกและท้องถิ่นอื่นเข้ามาในห้องที่ทำการสอบสวนเพื่อติดต่อราชการ และรับส่งหนังสือ เมื่อสอบสวนผู้ฟ้องคดีเสร็จแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่พบกรรมการสอบสวนท่านอื่น นอกจากนายคมน์ อินเครือ และนายทองเต็ม กันแต่ง เท่านั้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำเป็นคนที่ ๓ โดยไม่มีลายมือชื่อของนายสุริยา เสนานุช ว่าที่ร้อยตรี โยธิน บุญมาก และนายสุรัตน์ วิทักษาบุตร ผู้ฟ้องคดีได้สอบถามพยานคนอื่นที่มาให้ถ้อยคำในวันเดียวกัน โดยต่างให้การสอดคล้องกันว่า ได้มาให้ถ้อยคำที่ห้องทำงานท้องถิ่นอำเภอเมืองพิษณุโลก ตลอดเวลาที่ให้ถ้อยคำมีกรรมการเข้าร่วมสอบสวนเพียง ๒ คน คือ นายคมน์ และนายทองเต็ม โดยไม่มีกรรมการอื่น

การแจ้งคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ไม่มีการระบุชื่อคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ฟ้องคดีได้ทราบชัดกับมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ

/วิธีปฏิบัติ...

วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าว ได้แต่งตั้งบุคคลที่ไม่มีความรู้ความสามารถด้านการสอบสวน ไม่เคยผ่านการอบรมหลักสูตร การสอบสวนมาร่วมเป็นกรรมการ ทั้งที่ควรแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรตามข้อ ๗ ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหาร ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวใช้เวลาในการสอบสวน ๓๑๙ วัน โดยไม่ได้ขอขยายระยะเวลาการสอบสวน และในการลงมติมีกรรมการลงลายมือชื่อในรายงาน การสอบสวนเพียง ๒ คน การสอบสวนจึงไม่เป็นไปตามข้อ ๑๒ ถึงข้อ ๒๓ ของระเบียบดังกล่าว คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ มิได้จัดให้มีเหตุผล ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุน ในการใช้ดุลพินิจในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่ง คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบตามข้อ ๑๑ ของระเบียบ เดียวกัน ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ด้วยเหตุดังกล่าวคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนั้น มีพยานหลักฐานที่ยังไม่ได้มีการตรวจพิสูจน์ คือ ๑. ใบสั่งซื้อ เล่มที่ ๗๒๒ ที่ไม่ได้มีการพิสูจน์ว่า เดิมเป็นของผู้ใด ได้มอบให้แก่ผู้ใดใช้ มอบโดยวิธีการใด และมีข้อตกลงในการใช้หรือใช้ในภารกิจใด เรื่องใด ๒. ยังมีได้มีการตรวจพิสูจน์รอยตราประทับ ในใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ ว่า เป็นตราประทับขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองจริงหรือไม่ และผู้ใดเป็นผู้เก็บรักษาตราประทับขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ๓. ไม่สอบสวนพยาน คือ นางนฐศวรรณ เพ็ชรประเสริฐ ในฐานะตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัด/เจ้าหน้าที่หน่วยงาน ผู้เบิก/ผู้มีหน้าที่ดูแลรักษารถยนต์ส่วนบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง และนางศรีจันทร์ ศรีอาวุธ เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม เก็บรักษา เล่มและบิลใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง และเป็นผู้กำหนดว่า ใบสั่งซื้อเล่มใดจะใช้กับรถยนต์ส่วนบุคคลคันใด ส่วนนางสาวโกสุม อังศุไพศาล มิได้รู้หรือได้เห็น หรือทราบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีตั้งคณะกรรมการสอบสวน กล่าวคือ นางสาวโกสุม ไม่เคยพบเห็นหนังสือหรือเอกสารจากผู้ฟ้องคดีที่มีไปถึงห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เพื่อขอใบสั่งซื้อ เล่มที่ ๗๒๒ และไม่ทราบว่าใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ มาเมื่อใด เวลาใด และไม่ทราบว่าใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ มีข้อตกลงใดในการใช้ หรือใช้ในภารกิจใด ซึ่งข้อเท็จจริงในกรณีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ติดต่อด้วยวาจา ในการพูดคุยส่วนตัวกับนายคงศักดิ์ อังศุไพศาล (เสี่ยโอ) พี่ชายของนางสาวโกสุม เพื่อใช้ในงาน ดูแลพี่น้องประชาชนในเขตตำบลดอนทองที่เดือดร้อนจากภัยต่างๆ โดยไม่ได้มีการทำหนังสือ เป็นลายลักษณ์อักษรแต่อย่างใด จากนั้นนายคงศักดิ์ ให้ผู้ฟ้องคดีไปรับบิลเติมน้ำมัน ใบสั่งซื้อ เล่มที่ ๗๒๒ จากลูกน้องของนายคงศักดิ์ โดยใช้สำหรับเติมน้ำมันกับห้างหุ้นส่วนจำกัด

/ศรีสุธา...

ศรีสุธาไพศาล โดยการซื้อน้ำมันตามใบสั่งซื้อเลขที่ ๗๒๒ จะใช้งบประมาณส่วนตัวของผู้ฟ้องคดี ต่อมา เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีจึงเริ่มไปเติมน้ำมันกับของห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล โดยใช้ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๑ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๒ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๓ เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๔ เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๕ เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๖ เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๗ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๘ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๐ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๒ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๕ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยผู้ฟ้องคดีจะมอบใบสั่งซื้อน้ำมันเล่มที่ ๗๒๒ ให้ผู้ที่มาขอความช่วยเหลือมีทั้งพี่น้อง ประชาชนในเขตตำบลดอนทองที่เดือดร้อนจากภัยต่างๆ และลูกน้องของผู้ฟ้องคดีเพื่อใช้งาน ธุรกิจภายในครอบครัว โดยมารับใบสั่งซื้อน้ำมันเล่มที่ ๗๒๒ ที่บ้านพักของผู้ฟ้องคดีเพื่อป้องกันการสืบสนระหว่างบิลของผู้ฟ้องคดี และในใบสั่งซื้อ/ใบยืมสินค้า เล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๑ - ๓๖๐๖๕ มีลายเซ็นของผู้ฟ้องคดี แต่ไม่มีการประทับตราชื่อขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง แต่อย่างใด และเมื่อทราบการยกยอกเงินครั้งแรกผู้ฟ้องคดีได้นำเงินส่วนตัวไปชำระแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

การจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ดำเนินการ ตามแนวทางปฏิบัติในการจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๖๐๓ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เนื่องจากน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นวัสดุที่มีราคาผันผวนและมีอันตราย โดยสภาพซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีวิธีการเก็บรักษาที่เหมาะสม ประกอบกับข้อ ๑๔๔ และข้อ ๑๔๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงไม่สามารถฝากน้ำมันเชื้อเพลิงไว้กับสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงได้ การจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงโดยวิธีสอบราคา วิธีประกวดราคา หรือวิธีการประกวดราคาด้วยวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์อาจไม่เหมาะสม จึงให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง โดยวิธีการตกลงราคาจากสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงใดก็ได้ โดยหนังสือดังกล่าว มีเจตนากำกับ

/หรือกำหนด...

หรือกำหนดให้มีการแบ่งหน้าที่ระหว่างเจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติผู้กำกับดูแลตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ มิให้มีการเบิกจ่ายน้ำมันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของบุคคลเพียงคนเดียว หรืออยู่ในอำนาจของผู้บริหารเพียงผู้เดียว เพื่อป้องกันการทุจริต การเอื้อประโยชน์ให้กับผู้บริหารหรือผู้ประกอบการที่จำหน่ายน้ำมัน ทั้งยังช่วยตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจหน้าที่กันและกัน ซึ่งจะทำให้มีการตรวจสอบการเบิกจ่ายน้ำมันของทางราชการ มีการจัดทำบัญชีการควบคุมเป็นไปอย่างมีระบบ เป็นขั้นตอน และการทำหน้าที่ของหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุอยู่ในฐานะบุคคลที่ทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของรัฐ หนังสือสั่งการจึงต้องให้หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเป็นผู้ลงนามในใบสั่งจ่ายน้ำมัน และองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ก็ได้ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการดังกล่าวอย่างเคร่งครัด โดยแต่งตั้งให้หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง เป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายน้ำมันขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองแต่เพียงผู้เดียว โดยองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองได้ทำบันทึกข้อตกลงไว้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล กรณีการสั่งจ่ายน้ำมันขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองจะใช้ใบสั่งซื้อที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เป็นผู้จัดหาหรือมอบให้ โดยหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายน้ำมันแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น ใบสั่งซื้อ ๑ เล่ม จะระบุให้ใช้กับรถยนต์ส่วนบุคคล ๑ คัน เช่น มีรถยนต์ส่วนบุคคล ๕ คัน จะใช้ ๕ เล่มและมีเล่มรวม ๑ เล่ม สำหรับเครื่องตัดหญ้าหรือเครื่องพ่นสารเคมี โดยแต่ละเล่มมีเลขที่ไม่เหมือนกัน เพื่อง่ายสำหรับการตรวจสอบ และต้องระบุข้อมูลเกี่ยวกับประเภท ปริมาณ และราคาน้ำมันที่สั่งซื้อ โดยหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเป็นผู้ลงรายละเอียดในใบสั่งซื้อ จากนั้นจะส่งมอบใบสั่งจ่ายน้ำมันส่วนที่ ๑ (สีขาว) จากบิลทั้งหมด ๓ ส่วน ให้แก่หน่วยงานผู้จัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงหรือเติมน้ำมันเชื้อเพลิงแล้วหน่วยงานผู้จัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงหรือพนักงานขับรถ จะต้องเขียนข้อความในใบบันทึกการขาย (Sales slip) ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ออกให้ด้วยถ้อยคำว่า “ได้รับมอบน้ำมันเชื้อเพลิงตามรายการข้างต้นไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว” หรือข้อความทำนองเดียวกันพร้อมลงชื่อผู้去买ซื้อหรือเติมเชื้อเพลิงกำกับ และให้ส่งมอบเอกสารดังกล่าวให้แก่หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อเก็บรักษาเป็นหลักฐานไว้รวมกับใบสั่งจ่ายน้ำมันส่วนที่เหลือ โดยให้ถือว่าเอกสารดังกล่าวเป็นหลักฐานการตรวจรับพัสดุ และในการตรวจรับน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ยังมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ (น้ำมันเชื้อเพลิง) จำนวน ๓ คน ซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารเล่มที่และเลขที่ให้ตรงกัน ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับประเภท ปริมาณ และราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่สั่งซื้อตามใบสั่งซื้อสีขาว และสีชมพูให้ตรงกัน แล้วรวบรวมเอกสารส่งให้หน่วยงานผู้เบิกจัดทำหน้าฎีกา และส่งมอบต่อให้หน่วยงานคลังเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ขายน้ำมันเชื้อเพลิง จากขั้นตอนการจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง

/ที่รัดกุม...

ที่รัดกุมดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจและหน้าที่ในการสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะทุจริตนำน้ำมันเชื้อเพลิงไปใช้ส่วนตัวได้ พยานหลักฐาน คือ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ ของผู้ฟ้องคดี เป็นคนละเล่มกับเลขที่หัวบิลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ใบสั่งซื้อน้ำมันของผู้ฟ้องคดี ไม่มีการประทับตราชื่อองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง และผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้ประทับตราองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองในใบสั่งซื้อน้ำมัน เพราะผู้ฟ้องคดีไม่มีตราประทับและไม่มีหน้าที่ดูแลรักษาตราขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง และตั้งแต่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้วางบิลน้ำมันเชื้อเพลิงตามใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ ไปวางไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ซึ่งเจ้าหน้าที่พัสดุดูตรวจสอบแล้ว เลขหัวบิลไม่ถูกต้องตรงกับองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง จึงได้ส่งกลับไปให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ต่อมา ได้รับแจ้งจากนายคงศักดิ์ ว่าให้นำเงินไปชำระค่าน้ำมันใบสั่งซื้อเลขที่ ๗๒๒ และได้รับแจ้งว่า นายอุทัย เขียวหาย ผู้ร้องเรียน เป็นผู้ไปรับบิลน้ำมันจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล และผู้ฟ้องคดีได้เห็นสำเนาบิลดังกล่าวอีกครั้ง เมื่ออำเภอเมืองพิษณุโลกนำมาชี้แจงต่อศาลปกครองชั้นต้นพบว่า มีตราประทับขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองในใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเชื่อว่า นายอุทัย เป็นคนไปรับบิลน้ำมันมา และเป็นผู้ประทับตราองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองในใบสั่งซื้อน้ำมัน โดยมีเจตนาจะทำให้เป็นเอกสารของทางราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง และนำไปร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีเจตนาพิเศษเพื่อกลับแก่งให้ผู้ฟ้องคดี ถูกดำเนินการถอดถอนพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ผู้ฟ้องคดีเชื่อว่ามี การนำเอกสารที่ยังมิได้มีการพิสูจน์ หรือเป็นเท็จ มาเป็นพยานเอกสารสำคัญในการกล่าวหา ผู้ฟ้องคดีให้ได้รับโทษ อีกทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก ไม่เคยเรียกผู้ฟ้องคดี นางนฐสุวรรณ เพ็ชรประเสริฐ นางศรีจันทร์ ศรีอาวธ ผู้มีอำนาจสั่งจ่ายน้ำมันและมีหน้าที่เบิกจ่าย ผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำเอกสารการขอเปิดเครดิต การรับรองเอกสาร การตรวจสอบเอกสารฎีกา เบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อสอบถาม และกรณีนี้ยังมิได้มีการพิสูจน์ว่าทำให้ทางราชการ ได้รับความเสียหายหรือไม่ จำนวนเท่าใด ใครต้องรับผิดชอบบ้าง จึงเป็นการกล่าวหาและลงโทษ โดยมีได้ตรวจสอบ

ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำการทุจริตหรือมีเจตนาพิเศษอย่างใดๆ ที่จะทำการทุจริตหรือใช้งบประมาณของทางราชการเพื่อประโยชน์แก่คนใกล้ชิดและพวกพ้อง ตามที่กล่าวอ้าง เนื่องจากโดยกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการ ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจในการสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๖๐๓ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามที่ตามระเบียบและกฎหมาย และนอกจากพฤติการณ์ที่ปรากฏแล้ว จากคำให้การของพยานเป็นการให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จไม่ตรงกับเอกสารที่ปรากฏ อีกทั้งคำให้การของพยานมีข้อพิรุธน่าสงสัย และขัดแย้งกันเองหลายประการ ซึ่งล้วนแต่มีสาเหตุมาจากความโกรธแค้น

ในการ...

ในการทำงานในหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บังคับบัญชาได้ตรวจพบความบกพร่อง ตำหนิ และลงโทษ และสาเหตุโกรธแค้นด้วยเรื่องส่วนตัว เคยมีการข่มขู่ผู้ฟ้องคดีว่าจะนำเรื่องไปร้องเรียน คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นยังคงคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ผู้ฟ้องคดี จึงไม่เห็นพ้องด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาเพิกถอนคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์โดยขอถือเอาคำให้การ คำให้การเพิ่มเติมพร้อมทั้งเอกสารที่ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นและคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นคำแก้อุทธรณ์

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้ส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินคดีอาญาต่อศาลอาญาทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กรณีกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีเบิกจ่ายน้ำมัน โดยใช้งบประมาณของทางราชการเพื่อประโยชน์แก่คนใกล้ชิดและพวกพ้อง ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ นั้น ปรากฏว่า อัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๖ ได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๕๒(ปทภ ๖.๑)/๑๒๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกว่า ได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดี ฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตแล้ว เนื่องจากการเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง มิใช่อำนาจหน้าที่โดยตรงของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บริหาร แต่เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ต้องลงนามในใบสั่งจ่ายน้ำมันที่สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงจัดหาให้ ทั้งยังต้องมีการระบุหมายเลขทะเบียนรถคันที่ใช้ในราชการไว้โดยชัดเจน และมีการจัดทะเบียนคุมการจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวโดยให้ปลัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ถูกต้อง รวมถึงในการตรวจรับพัสดุยังต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ประกอบด้วย หัวหน้าสำนักปลัด เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป และนักวิชาการจัดเก็บรายได้ เพื่อตรวจรับพัสดุอีกชั้นหนึ่งด้วย การดำเนินการเบิกจ่ายจึงมิได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ หรือการตรวจสอบของบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่เพียงคนเดียว ซึ่งหากพบว่าหมายเลขทะเบียนรถคันที่ปรากฏในใบสั่งซื้อไม่ตรงกับรถขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองแล้ว ย่อมไม่อาจมีการเบิกจ่ายให้ได้ ซึ่งในใบสั่งซื้อน้ำมันตามข้อกล่าวหาที่ปรากฏเป็นหมายเลขรถยนต์ส่วนบุคคล ทั้งยังปรากฏลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สั่งจ่าย มิใช่ลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่พัสดุแต่อย่างใด ย่อมเป็นกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองไม่อาจเบิกจ่าย

/ค่าน้ำมัน...

ค่าน้ำมันให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ย่อมต้องทราบดีแล้วว่า กรณีดังกล่าวไม่อาจเบิกจ่ายได้ กรณีจึงไม่มีเหตุให้ผู้ต้องหากระทำการเช่นนั้น และแม้จะปรากฏตราประทับขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ในใบสั่งซื้อน้ำมันที่ใช้ประกอบการสอบสวนและไต่สวนคดีนี้ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งถึงความไม่ถูกต้องและการมีอยู่ของตราประทับดังกล่าว ประกอบกับคดีนี้ไม่มีพยานบุคคลใดยืนยันได้ว่าใบสั่งซื้อน้ำมันดังกล่าวประทับตราหรือไม่ อย่างไร สอดคล้องกับถ้อยคำพยานในคดีนี้ที่ให้การสอดคล้องตรงกันว่า ผู้ฟ้องคดีมีการเปิดเครดิตน้ำมันของตนเองไว้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล และใบสั่งซื้อน้ำมันของห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ก็มีรูปแบบและลักษณะเหมือนกับใบสั่งซื้อน้ำมันขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ทั้งพยานซึ่งเป็นผู้ครอบครองรถยนต์ตามใบสั่งซื้อน้ำมันที่ได้นำรถยนต์ไปเติมน้ำมันที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ก็ให้การสอดคล้องทำนองเดียวกันว่า ในการเติมน้ำมันแต่ละครั้ง เป็นการเติมน้ำมันโดยลงบัญชีผู้ฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลงลายมือด้วยตนเอง ดังนั้น จากพยานหลักฐานและพฤติการณ์แห่งคดี จึงน่าเชื่อว่า การที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้จัดส่งเอกสารใบแจ้งยอดการจัดซื้อน้ำมันดังกล่าวมายังองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเพื่อเบิกจ่ายนั้น เป็นเพียงความคลาดเคลื่อนในการจัดส่งใบแจ้งยอดการจัดซื้อน้ำมันระหว่างกรณีที่ต้องเบิกจ่ายกับองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ขอเครดิตไว้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เท่านั้น พยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏจึงยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังว่า ผู้ต้องหา (ผู้ฟ้องคดี) ได้กระทำการอันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามข้อกล่าวหา แต่อย่างใด การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีความผิดตามข้อกล่าวหา พยานหลักฐานไม่พอพียงผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำวินิจฉัยของอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๖ ดังกล่าว สอดรับกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๖๐๓ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกำหนดให้หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง เป็นผู้ลงนามในใบสั่งจ่ายน้ำมันที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล จัดหาให้ โดยระบุเลขที่หัวบิลแยกสำหรับรถทุกคัน คือ รถยนต์ ๑ คัน ต่อใบสั่งจ่ายน้ำมัน ๑ เล่ม โดยให้หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองส่งมอบใบสั่งจ่ายน้ำมันส่วนหนึ่งให้แก่หน่วยงานผู้จัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง คือ หัวหน้าสำนักปลัดหรือพนักงานขับรถภายหลังจากการจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง แล้วให้หน่วยงานผู้จัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงหรือพนักงานขับรถ เขียนข้อความในบันทึกการขาย (Sales slip) ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ออกให้ว่า “ได้รับมอบน้ำมันเชื้อเพลิงตามรายการข้างต้นไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว หรือข้อความในทำนองเดียวกัน พร้อมลงชื่อกำกับ และให้ส่งมอบเอกสารดังกล่าวให้แก่หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ

/เพื่อเก็บ...

เพื่อเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานร่วมกับใบสั่งจ่ายน้ำมันส่วนที่เหลือ โดยให้ถือว่าเอกสารดังกล่าวเป็นหลักฐานการตรวจรับพัสดุ และในการตรวจรับน้ำมันยังต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ (น้ำมันเชื้อเพลิง) จำนวน ๓ คน ตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งการจะดำเนินการทุจริตนำน้ำมันไปใช้ส่วนตัวนั้น ถ้าผู้ฟ้องคดีกระทำการเพียงคนเดียว กรณีไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง และให้ยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๖ ซึ่งเป็นพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นที่ยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวมิใช่เป็นพยานหลักฐานใหม่ และคณะกรรมการสอบสวนได้รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีให้เป็นที่สุด ประกอบกับคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล จึงมีคำสั่งไม่รับคำขอพิจารณาใหม่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งดังกล่าว เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งเพิกเฉยต่อพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นที่ยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำขอพิจารณาใหม่ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก โดยมีพยานบุคคลที่สำคัญ ซึ่งเป็นพยานหลักฐานใหม่ คือ นายคงศักดิ์ อังศุไพศาล ซึ่งให้ถ้อยคำว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้จัดส่งเอกสารใบแจ้งยอดการจัดซื้อน้ำมันมายังองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเพื่อเบิกจ่าย เป็นเพียงความคลาดเคลื่อนในการจัดส่งใบแจ้งยอดการจัดซื้อน้ำมัน ระหว่างกรณีที่ต้องเบิกจ่ายกับองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง กับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ขอเครดิตไว้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่อัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๖ มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือ ที่ อส ๐๐๕๒(ปทก ๖.๑)/๑๒๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓ และเอกสารบันทึกถ้อยคำของพยานที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง นั้น เป็นการดำเนินการของพนักงานอัยการในการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องคดีอันเป็นการดำเนินการทางอาญา ซึ่งเป็นคนละส่วนกับการดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นการดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขาธิการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔

/พยานหลักฐาน...

พยานหลักฐานดังกล่าว จึงไม่ใช่พยานหลักฐานใหม่ที่จะทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองพิษณุโลก ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งอำเภอเมือง พิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลดอนทอง และศาลปกครองพิษณุโลกได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดง ที่ ๖๒/๒๕๖๒ ยกฟ้องผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด และอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด คู่กรณีจึงต้องผูกพันตามคำพิพากษาของศาลจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดต่อไป ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกจึงให้ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ใช้อำนาจทางปกครองมิได้ให้ความเป็นธรรม ใช้ความ เมตตาธรรมหรืออุกคิถึงข้อบกพร่องในกระบวนการสอบข้อเท็จจริง และปฏิเสธที่จะใช้ ข้อกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ โดยพยายามหลีกเลี่ยงประเด็นของข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ไม่ให้ความสำคัญต่อพยานหลักฐานใหม่ เป็นการใช้ดุลพินิจเพื่อหลีกเลี่ยงการตีความข้อกฎหมาย นายคงศักดิ์ อังศุไพศาล เป็นพี่ชายของนางสาวโกสุม อังศุไพศาล ซึ่งเป็นเจ้าของสถานบริการ น้ำมันเชื้อเพลิงที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองใช้บริการ และเนื่องจากจังหวัดพิษณุโลก ได้ประกาศให้พื้นที่ตำบลดอนทอง เป็นพื้นที่ภัยพิบัติแล้ว และให้การสนับสนุนงบประมาณ ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้ว ผู้ฟ้องคดี จึงขอสนับสนุนเครื่องจักรกล รถบรรทุกน้ำ เครื่องสูบน้ำ จากหน่วยงานราชการอื่นๆ และ ประสานขอพบนายคงศักดิ์ ขอเปิดเครดิตน้ำมันให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพื่อใช้ในกิจการของครอบครัว บุคคลใกล้ชิดและใช้ส่วนตัว นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีภารกิจหลายด้านที่มีได้ใช้ยานพาหนะ ของทางราชการ โดยได้ใช้รถยนต์ของตนเองเดินทางติดต่อราชการในตำแหน่งหน้าที่ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงเอง เนื่องจาก ยานพาหนะขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้หลีกเลี่ยงหรือไม่ชำระค่าน้ำมันในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้เปิดเครดิตไว้ โดยได้แจ้งกับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ไว้ว่า หากถึงกำหนดชำระให้นำบิลมาเบิกจ่ายกับผู้ฟ้องคดี โดยตรงที่บ้านหรือที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองก็ได้ แต่เมื่อถึงกำหนดชำระ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้แจ้งขอเก็บค่าน้ำมันที่ผู้ฟ้องคดีขอเปิดเครดิตไว้แต่ไม่พบผู้ฟ้องคดี จึงได้ฝากเอกสารในการขอเบิกค่าน้ำมันไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเพื่อขอเบิกจ่าย ค่าน้ำมัน ซึ่งเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองไม่ทราบถึงการเปิดเครดิตน้ำมัน ของผู้ฟ้องคดีจึงนำเอกสารไปดำเนินการเพื่อขอเบิกจ่ายค่าน้ำมันกับองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง โดยผู้ฟ้องคดีไม่ทราบ จึงเป็นเหตุของความคลาดเคลื่อนในการวางบิล และความเข้าใจผิดระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล และเมื่อผู้ฟ้องคดีทราบ

/เรื่องจึงได้...

เรื่องจึงได้นำเช็คส่งจ่ายให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ส่วนกรณีที่นายอุทัย เขียวหาย ตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก นั้น นายอุทัยไม่ได้สอบถามหรือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แต่กลับทำสำเนาเอกสารบิลค่าน้ำมันที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล นำมาฝากไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง และนำไปร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก เนื่องจากนายอุทัยมีความโกรธแค้นส่วนตัวกับผู้ฟ้องคดี เคยถูกผู้ฟ้องคดีตำหนิ ตักเตือน และเคยโต้เถียงกันรุนแรงในการทำงานหลายครั้ง ผู้ฟ้องคดีมิได้มีพฤติกรรมใดๆ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๖ ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน คำแถลงด้วยวาจาประกอบคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดี และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับแจ้งจากจังหวัดพิษณุโลกตามหนังสือ ลับ ที่ พล ๐๐๒๓.๔/๔๐๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก ได้รับคำกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีนำรถยนต์ส่วนตัวไปเติมน้ำมันและใช้ใบสั่งซื้อน้ำมันขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง เหตุเกิดประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดี เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนจนแล้วเสร็จ และรายงานผลการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พล ๐๐๒๓.๖/๒๔ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ รายงานผลการสอบสวนและเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ต่อมา จังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือ ที่ พล ๐๐๒๓.๔/๔๖๘ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่า กรณีดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะต้องสอบสวนและวินิจฉัยตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และในการสอบสวนให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหาร

/ท้องถิ่น...

ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยเคร่งครัด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง
อำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร
หรือผู้ได้รับปริญญาตรีทางกฎหมาย ใช้เวลาในการสอบสวนเป็นเวลา ๓๑๙ วัน โดยไม่ได้ขอขยาย
เวลาการสอบสวน และในการลงมติมีกรรมการลงลายมือชื่อในรายงานผลการสอบสวนเพียง
๒ คน การดำเนินการสอบสวนดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีคำสั่ง
อำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ผู้ฟ้องคดีในกรณีเดียวกันอีกครั้ง คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวได้มีหนังสือ
ที่ พล ๐๐๒๓.๖/๖๗๔ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา
ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงและ
ปฏิเสธข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวน และเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำ
ต่อคณะกรรมการสอบสวนอีกครั้ง คณะกรรมการสอบสวนได้มีหนังสือ ที่ พล ๐๐๒๓.๖/- ลงวันที่
๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ รายงานผลการสอบสวนและเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดี
มีพฤติการณ์แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ในกรณีการออกไปสั่งซื้อ
น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับตนเองและผู้อื่นจริง สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ประจำจังหวัดพิษณุโลก ที่มีการไต่สวนไว้แล้ว พฤติกรรมดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีในฐานะ
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้าม
ในการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๔ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้ว
เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว จึงมีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก
ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การ
บริหารส่วนตำบลดอนทอง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่ง
ของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษา
ของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก
ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายก
องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า
กระบวนการสอบสวนเพื่อพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่
ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

/ระเบียบ...

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อมีเหตุให้ต้องทำการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น... ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นเพื่อทำการสอบสวน วรรคสอง กำหนดว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามระเบียบนี้ ให้ผู้มีอำนาจกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งได้กำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจสอบสวนสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง และพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาประกอบ... วรรคสี่ กำหนดว่า คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่ง นิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้มีประสบการณ์ในด้านการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคน ร่วมเป็นกรรมการด้วย วรรคห้า กำหนดว่า กรรมการสอบสวนจะต้องไม่อยู่ในฐานะหรือมีเหตุตามที่กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนดห้ามมิให้ทำการพิจารณาทางปกครอง ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบอย่างเพียงพอและให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสดำเนินการและนำพยานหลักฐานของตน มาแก้ข้อกล่าวหาได้ตามควรแก่กรณีในเวลาอันควร ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาหรือไม่แก้ข้อกล่าวหา ภายในเวลาที่กำหนดไว้ ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้แล้วให้ดำเนินการสอบสวนต่อไป วรรคสอง กำหนดว่า ในการแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการเข้าร่วมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง แต่ในการลงมติต้องมีกรรมการเข้าร่วมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง แต่ไม่น้อยกว่าสามคน ข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในการสอบสวนทุกครั้ง ห้ามมิให้คณะกรรมการสอบสวนยอมให้บุคคลอื่นใดเข้าฟังการสอบสวน ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การสอบสวน จะต้องกระทำให้เสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบ คำสั่ง ถ้ามีความจำเป็นจะสอบสวนให้ทันตามกำหนดนี้ไม่ได้ ก็ให้ประธานกรรมการขอขยายเวลา ไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน และต้องแสดง เหตุขัดข้องตลอดจนความจำเป็นที่จะต้องขอขยายระยะเวลาสอบสวนไว้ในสำนวนการสอบสวน ด้วยทุกครั้ง ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประธานกรรมการ นัดประชุมทำรายงานการสอบสวนเพื่อสรุปข้อเท็จจริงพร้อมทั้งทำความเข้าใจกับผู้ถูกกล่าวหา กระทำผิดตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา ฐานใด ในมาตราใด แล้วควรพิจารณา หรือวินิจฉัยอย่างไร เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวน ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทำการสอบสวนเสร็จสิ้น...

/เมื่อข้อเท็จจริง...

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ที่ ปช. ๐๐๓๔(พล)/๐๖๓๙ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคองทอง กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กรณีนำรถยนต์ส่วนตัวไปเติมน้ำมันและใช้ใบสั่งซื้อน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนตำบลคองทอง ซึ่งได้พิจารณารายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องกล่าวหาที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ประกอบกับความเสียหายน้อย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือ ที่ พล ๐๐๒๓.๔/๔๐๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีให้พิจารณาดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดี เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการ สอบสวนแล้วเสร็จปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าว ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาตรีทางกฎหมาย ซึ่งไม่ถูกต้องตามข้อ ๗ วรรคสี่ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขาธิการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ อีกทั้ง คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวใช้ระยะเวลาในการสอบสวนจำนวน ๓๑๙ วัน โดยไม่ได้ขอขยายเวลาการสอบสวน ประกอบกับมีกรรมการลงลายมือชื่อในรายงานผลการสอบสวน เพียง ๒ คน ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๑ ของระเบียบดังกล่าว กรณีจึงมีเหตุ อันสมควรที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๑ ของระเบียบดังกล่าว และให้คณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ ดำเนินการสอบสวนให้ถูกต้องตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๑ ของระเบียบเดียวกันได้ แม้ตามคำสั่ง อำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ จะมีได้ระบุให้ยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ไว้ก็ตาม แต่ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าคำสั่งดังกล่าวย่อมถูก ยกเลิกไปแล้วโดยคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ และผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วตามข้อ ๘ วรรคสอง ของระเบียบ ข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว จากนั้น คณะกรรมการ สอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามบันทึกการแจ้ง และรับทราบข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ โดยแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการทุจริต

/ต่อหน้าที่...

ต่อหน้าที่ราชการในเรื่องนำรถยนต์ส่วนตัวไปเติมน้ำมันและใช้ใบสั่งซื้อน้ำมันขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง เหตุเกิดประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ พร้อมทั้งได้สรุปบัญชีการนำรถยนต์ส่วนบุคคลและของผู้ใกล้ชิดคนนำใบสั่งซื้อน้ำมันไปใช้เติมน้ำมันที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ซึ่งมีรายละเอียดใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๑ ถึง ๓๖๐๖๕ หมายเลขทะเบียนรถ และชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์/ผู้ครอบครองรถยนต์ และผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว อีกทั้งตามข้อ ๑๖ วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธินำความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการสอบสวนได้ แต่ไม่ได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งและอธิบายสิทธิดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแต่อย่างใด ดังนั้น การที่คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้แจ้งสิทธิดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบจึงไม่ทำให้การดำเนินการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน โดยยืนยันการให้ถ้อยคำที่ผู้ฟ้องคดีให้ไว้เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เมื่อดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการสอบสวนในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีพฤติการณ์การทุจริต ผู้ฟ้องคดีจึงขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และคณะกรรมการสอบสวนได้มีหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ พล ๐๐๒๓.๖/- ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ รายงานผลการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วมีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองนั้น เห็นว่า กระบวนการสอบสวนเพื่อพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนยอมให้ลูกจ้างหญิงที่ทำงานอยู่ในห้องร่วมฟังการสอบสวนผู้ฟ้องคดี และระหว่างการสอบสวนปรากฏว่ามีข้าราชการ พนักงานเข้ามาติดต่อราชการและรับส่งหนังสือราชการด้วย นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการสอบสวนผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้ใช้ห้องสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อำเภอเมืองพิษณุโลก เป็นสถานที่ทำการสอบสวน ซึ่งมีลักษณะเป็นห้องกระจกมีม่านกัน มีประตูเปิดปิด มีโต๊ะทำงานของเจ้าหน้าที่อยู่ด้วย ส่วนตู้รับหนังสือราชการอยู่ด้านหน้านอกของห้องสอบสวน โดยผู้ถูกฟ้องคดียืนยันว่า ในการสอบสวนไม่อนุญาตให้ผู้ใดเข้ามาห้อง มีเพียงนางสำเร็จ อยู่นิ่ม ผู้ช่วยเลขานุการ อยู่ในห้องในขณะที่คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดี ประกอบกับผู้ฟ้องคดีไม่ได้แสดงพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่ามีบุคคลอื่นเข้าร่วมฟังการสอบสวนผู้ฟ้องคดี และแม้ว่าจะมีบุคคลที่มีได้เป็นกรรมการสอบสวน

/สามารถ...

สามารถเข้าออกห้องในขณะที่ดำเนินการสอบสวนตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างก็ตาม แต่ก็ไม่มีลักษณะที่เป็นการเข้าร่วมฟังการสอบสวน ในอันที่จะทำให้การสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ข้ออ้างตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ในการสอบสวนผู้ฟ้องคดี มีกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีเพียง ๒ คน เท่านั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งภาพถ่ายขณะคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดี (เอกสารลำดับที่ ๑๒/๑๓๖) ซึ่งปรากฏว่ามีคณะกรรมการสอบสวนเข้าร่วมทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดี ๕ คน อีกทั้ง ตามบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีต่อคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ปรากฏลายมือชื่อของคณะกรรมการสอบสวนครบทั้งห้าคน ซึ่งหากไม่เป็นจริงเช่นนั้น ผู้ฟ้องคดีย่อมทักท้วงก่อนที่จะลงลายมือชื่อในบันทึกการสอบสวน กรณีจึงเชื่อได้ว่า การสอบสวนผู้ฟ้องคดีมีคณะกรรมการสอบสวนเข้าร่วมสอบสวนโดยชอบตามข้อ ๑๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขาธิการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้ว ข้ออ้างตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้เช่นเดียวกัน

คดีจึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นบทบัญญัติกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ฟ้องคดีกระทำการอันเป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่ง มาตรา ๕๘/๑ บัญญัติว่า บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ด้วย... (๓) ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริต... มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ... (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงตาม (๔) หรือ (๕) ให้นายอำเภอสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่สุด คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก และรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองได้ดำเนินการจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงโดยตกลงทำสัญญาซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงแบบสินเชื่อกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ตำบลดอนทอง อำเภอเมือง

/จังหวัดพิษณุโลก...

จังหวัดพิษณุโลก โดยมีเงื่อนไขว่า ในการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น จะต้องเป็นรถที่ใช้ในส่วนราชการ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนทองเท่านั้น และองค์การบริหารส่วนตำบลคอนทองจะมี ใบสั่งซื้อน้ำมัน โดยปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคอนทอง หรือหัวหน้าส่วนการคลัง เป็นผู้ส่งจ่าย ซึ่งจะมีการระบุหมายเลขรถที่ใช้ในราชการ เมื่อพนักงานขับรถนำใบสั่งซื้อไปให้สถานีบริการน้ำมัน ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เพื่อเติมน้ำมันเชื้อเพลิง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล จะเก็บใบสั่งซื้อน้ำมันไว้ส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นสำเนาจะนำมาเก็บไว้ที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลคอนทอง จากนั้นห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล จะมีใบแจ้งหนี้ไปยังองค์การบริหาร ส่วนตำบลคอนทองในช่วงสิ้นเดือนเพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าน้ำมันต่อไป แต่ในช่วงระหว่าง วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามส่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ในใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๑ ถึงเลขที่ ๓๖๐๖๕ รวม ๑๕ ฉบับ และระบุในใบสั่งซื้อว่า โปรดจ่ายของตามรายการนี้บัญชีของ “ภัยแล้งของ อบต. คอนทอง” โดยใบสั่งซื้อน้ำมันทั้งสิบห้าครั้ง ดังกล่าว เป็นใบสั่งซื้อเพื่อเติมน้ำมันแก่รถยนต์บรรทุกน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนทอง หมายเลขทะเบียน ๘๑-๓๗๘๒ จำนวน ๒ ฉบับ คือ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๒ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ และใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๙ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่วนใบสั่งซื้อฉบับอื่นจำนวน ๑๓ ฉบับ เป็นการสั่งซื้อเพื่อเติมน้ำมันแก่รถยนต์ของบุคคลอื่น ซึ่งมีใช้รถยนต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนทอง ดังนี้ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๓ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ (ปรากฏลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับน้ำมัน) และใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๒ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กบ ๓๘๐ พล ของนางศิวภรณ์ รอดเทศ มารดาของผู้ฟ้องคดี ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๑ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ เติมให้แก่รถยนต์ หมายเลขทะเบียน กฉ ๖๓๐๑ พล ของนายนเรศ อิ่มทับ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๓ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กบ ๑๗๙๙ พล ของนางสาวนพรัตน์ มณีวรรณ (ปรากฏลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับน้ำมัน) ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๔ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กง ๑๐๗๕ กทม ของนางสาวสุทธิพร สุทธิกุลเวทย์ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๕๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน บท ๒๘๖๒ อด ของ สิบตรี อนันต์ วอนเจียม ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กบ ๙๙๖๒ พล ของนางนฐศวรณ เพ็ชรประเสริฐ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๓ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่ รถยนต์หมายเลขทะเบียน บม ๖๒๙๙ พล ของนางนฐศวรณ ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๔

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน วพ ๕๖๐๘ กทม ของนางชนิษศา บุญยปรีดี ใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๕ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์หมายเลขทะเบียน กท ๙๗๓๗ พล ของนายยศยงค์ จิระศิริ และใบสั่งซื้อเล่มที่ ๗๒๒ เลขที่ ๓๖๐๖๐ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่ระบุหมายเลขทะเบียนรถ ซึ่งการเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์ของบุคคลดังกล่าว ไม่ปรากฏว่า ได้มีการนำรถยนต์ไปใช้ในการ ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ลงนามเป็นผู้ส่งจ่ายใบสั่งซื้อ น้ำมันเชื้อเพลิงให้กับรถยนต์ของบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่รถยนต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง และมีใช้เพื่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่า ไม่ใช่ผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง แต่การที่ปรากฏลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ในช่องผู้ส่งจ่าย โดยระบุระบุข้อความว่า โปรดจ่ายของตามรายการนี้บัญชีของ “ภัยแล้งของ อบต. ดอนทอง” ย่อมทำให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เชื่อว่าเป็นการส่งซื้อน้ำมันขององค์การบริหาร ส่วนตำบลดอนทองเพื่อใช้ประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือประชาชนในท้องที่ตำบล ดอนทองที่ประสบปัญหาภัยแล้ง จึงนำใบสั่งซื้อมาเรียกเก็บเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบล ดอนทอง ซึ่งหากเป็นการเติมน้ำมันโดยเจตนาใช้งบประมาณส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีตามที่ได้ตกลง ขอใช้บริการแบบสินเชื่อน้ำมันเชื้อเพลิงกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ดังที่กล่าวอ้างจริง ผู้ฟ้องคดีก็ย่อมไม่ระบุข้อความดังกล่าวในใบสั่งซื้อ โดยผู้ฟ้องคดีสามารถระบุข้อความอื่นที่แสดง ให้เห็นได้ว่า เป็นการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้ส่วนตัวได้ อีกทั้งข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ที่ พล ๗๒๘๐๑/๔๐๗ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงอำเภอเมืองพิษณุโลกแจ้งว่าในห้วงเวลาที่ผ่านมา (กุมภาพันธ์ – มิถุนายน ๒๕๕๗) องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองได้ดำเนินการแจกจ่ายน้ำให้ราษฎรในพื้นที่ ประกอบกับในช่วง เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ มีฝนตกมากพอสมควร ส่งผลให้ในพื้นที่มีปริมาณน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค เพิ่มมากขึ้น ทำให้ปัญหาภัยแล้งในเขตพื้นที่ตำบลดอนทองทุเลาเบาบางลง จึงขอยกเลิกขอรับ การสนับสนุนน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น แสดงว่าในขณะนั้นปัญหาภัยแล้งในพื้นที่ ตำบลดอนทองได้ทุเลาลงแล้ว กรณีจึงไม่มีความจำเป็นที่ผู้ฟ้องคดีจะระบุข้อความในใบสั่งซื้อ ที่ทำให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เข้าใจว่าเป็นการส่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้ประโยชน์ ของทางราชการในการให้ความช่วยเหลือประชาชนในท้องที่ตำบลดอนทองที่ประสบปัญหาภัยแล้ง ดังนั้น การที่มีบุคคลใช้ใบสั่งซื้อซึ่งระบุข้อความว่า โปรดจ่ายของตามรายการนี้บัญชีของ “ภัยแล้ง ของ อบต. ดอนทอง” และลงนามโดยผู้ฟ้องคดี เพื่อให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เติมน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่รถยนต์ที่ไม่ใช่รถยนต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองและไม่ใช้ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง จึงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนา

/ที่จะใช้...

ที่จะใช้ใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล แล้วจะนำเงินงบประมาณของทางราชการจ่ายชำระค่าน้ำมันเชื้อเพลิงตามใบสั่งซื้อดังกล่าว มิใช่มีเจตนาเติมน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ในนามส่วนตัวและใช้งบประมาณส่วนตัวของผู้ฟ้องคดี เพื่อชำระค่าน้ำมันเชื้อเพลิงดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดี เข้าลักษณะการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ส่อถึงการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงไปชำระให้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ นั้น ก็เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้ส่งใบแจ้งหนี้ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงกรณีภัยแล้งเพื่อขอเรียกเก็บเงินกับ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง แต่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองไม่สามารถดำเนินการ เบิกจ่ายเงินจากงบประมาณของราชการให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ผู้ฟ้องคดีจึงต้อง ดำเนินการจ่ายเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงเอง และห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ได้ทราบ ว่าอำเภอเมืองพิษณุโลกไม่ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณภัยแล้งกับองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง จึงมีหนังสือแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองของตนให้บริการสินเชื่อน้ำมันเชื้อเพลิง จนกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองจะดำเนินการเบิกจ่ายค่าน้ำมันในส่วนที่ค้างชำระ กรณีภัยแล้งก่อน ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจำนวน ๔๐,๑๒๔ บาท ชำระให้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มิใช่ผู้ฟ้องคดีมีเจตนา จะชำระเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวมาตั้งแต่ต้น การที่ผู้ฟ้องคดีนำเงินไปชำระค่าน้ำมัน ดังกล่าวมิได้ทำให้ความผิดที่สำเร็จแล้วกลับมาไม่เป็นความผิดแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ไม่อาจรับฟังได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมการส่อในทางทุจริต ผู้ฟ้องคดีจึงขาดคุณสมบัติและมีลักษณะ ต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๕๘/๑ (๓) แห่ง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงต้องพ้นจาก ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองตามมาตรา ๖๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๒๒๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายอุทัย เขียวหาย ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลก โดยมีเจตนาเพื่อกลั่นแกล้งให้ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินการถอดถอน พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง นั้น เห็นว่า นายอุทัย ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองคลัง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ในขณะนั้น ย่อมมีหน้าที่ตรวจสอบ การเบิกจ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมจัดทำรายละเอียดเพื่อวางฎีกาเบิกเงินค่าน้ำมันให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล

/เมื่อนายอุทัย...

เมื่อนายอุทัยตรวจพบความผิดปกติของใบสั่งซื้อน้ำมันขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ขอ
 สิ้นเชื่อไว้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล โดยใบสั่งซื้อส่วนหนึ่งลงนามโดยผู้ฟ้องคดีซึ่งไม่มีอำนาจ
 ลงนามในใบสั่งซื้อน้ำมันกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล และระบุข้อความว่า โปรดจ่ายของตาม
 รายการนี้บัญชีของ “ภัยแล้งของ อบต. ดอนทอง” ทั้งที่ขณะนั้นไม่มีภัยแล้งแล้วและเป็นการเติม
 น้ำมันให้แก่รถยนต์ของบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหาร
 ส่วนตำบลดอนทอง ซึ่งทำให้เชื่อได้ว่าอาจมีการทุจริตเกิดขึ้น การที่นายอุทัย นำเรื่องดังกล่าว
 ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดพิษณุโลกเป็นการดำเนินการตามกฎหมาย
 จึงยังฟังไม่ได้ว่าเป็นการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี และหากผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกร้องเรียน
 กล่าวหา ย่อมไม่อาจถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ข้ออ้างตามอุทธรณ์
 ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้สอบสวน
 นางนฐศวรรณ เพ็ชรประเสริฐ ในฐานะตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัด/เจ้าหน้าที่หน่วยงานผู้เบิก/
 ผู้มีหน้าที่ดูแลรักษารถยนต์ส่วนบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง และนางศรีจันทร์ ศรีอาวู
 เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม เก็บรักษา เล่มและบิลใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง และเป็นผู้กำหนดว่าใบสั่งซื้อ
 เล่มใดจะใช้กับรถยนต์ส่วนบุคคลคันใด แต่กลับสอบสวนนางสาวโกสุม อังศุไพศาล ซึ่งมีได้รู้ได้เห็น
 หรือได้ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริง
 ปรากฏตามรายงานการสอบสวนตามหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
 อำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ พล ๐๐๒๓.๖/- ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ ว่า คณะกรรมการสอบสวน
 ตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้สอบสวน
 นางนฐศวรรณและนางศรีจันทร์ แล้ว โดยคณะกรรมการสอบสวนได้ให้บุคคลทั้งสองอ่านถ้อยคำที่ให้ไว้
 ต่อคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๔๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘
 ซึ่งบุคคลทั้งสองยืนยันตามถ้อยคำที่ให้ไว้ดังกล่าว และได้ให้ถ้อยคำเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการ
 สอบสวนตามคำสั่งอำเภอเมืองพิษณุโลก ที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙
 พร้อมทั้งได้ลงลายมือชื่อไว้ในเอกสารอีกด้วย ส่วนการสอบสวนนางสาวโกสุม นั้น เนื่องจากนางสาวโกสุม
 เป็นผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองได้ตกลง
 ทำสัญญาซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงแบบสิ้นเชื่อไว้ ดังนั้น เมื่อมีกรณีกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีนำรถยนต์ส่วนตัว
 ไปเติมน้ำมันและใช้ใบสั่งซื้อน้ำมันขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง เพื่อเติมน้ำมันที่
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสุธาไพศาล นางสาวโกสุม จึงย่อมทราบข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้ใช้ใบสั่งซื้อ
 ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเพื่อเติมน้ำมันให้แก่รถยนต์ส่วนตัวที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด
 ศรีสุธาไพศาล หรือไม่ อย่างไร ข้ออ้างตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่
 ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้ส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 ดำเนินคดีอาญาผู้ฟ้องคดีต่อศาลอาญาทุจริต และพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดี นั้น

/เห็นว่า...

เห็นว่า คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องของพนักงานอัยการในคดีอาญาหรือคำพิพากษาของศาลในคดีอาญามีได้มีผลผูกพันโดยตรงต่อคำสั่งทางปกครองในคดีนี้ เมื่อข้อเท็จจริงจากการสอบสวนฟังได้ว่า พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดี กรณีนำรถยนต์ส่วนตัวไปเติมน้ำมันและใช้ใบสั่งซื้อขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทองเข้าลักษณะของการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นพฤติกรรมในทางทุจริต ผู้ฟ้องคดีจึงขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๕๘/๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทอง ข้ออ้างข้อนี้ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย

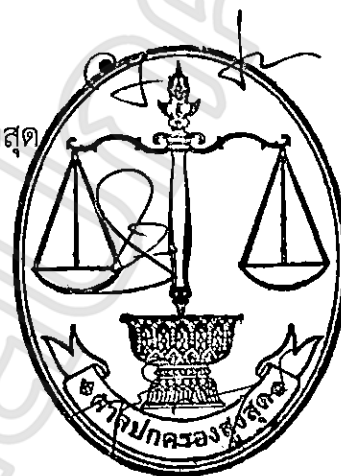
พิพากษายืน

พลโท สุรพงษ์ เปรมบัญญัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลโท

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์ศิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภีรรัตน์ เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

